

تماشاخانه

مهدی عزیزی | کارتونست | mehdi.azizart@hotmail.com

توی دنیای پراز اندوه و جنگ خنده کرد و داد پاسخ: «شهر ونگ»

پیر راگتفر: به ما شد عرصه تنگ جز شکیبایی چه باشد راهکار؟

صفحه روزانه طنز و کارتون | شماره هفتصد و نوزدهم

جشنواره فجر از نگاه دانشمند ایرانی
جشنواره شگفتی‌ها | احسام حیدری | سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر در حالی چهارمین روزش را پشت سر گذاشت که در این دوره یک اتفاق عجیب و باورنکردنی رخ داد که همه نگاه‌ها را به سمت خود جلب کرد. آقای مسعود فراسستی بالاخره از یک فیلم خوشش آمد و از آن تعریف کرد. در این اتفاق خارق‌العاده که به سرعت در صدر اخبار سینمایی جهان مخابره شد، بسیاری از تحلیلگران بین‌المللی را به تعجب واداشت، جوری که با خود گفتند: «وا مگه می‌شه؟» شبکه دویچه وله آلمان و فاکس نیوز نیز با قطع برنامه‌های عادی خود به پوشش خبری لحظه‌ای پرداختند که آقای فراسستی از عبارت «خوشم میاد» استفاده کرد. در ادامه جشنواره، عوامل فیلم‌ها برای نشان دادن لباس‌های جدیدشان و مراحل مهمش رسیده است.

آزادراه

اگر زیدان یا کلینزمن مربی ایران بشوند

احمد رضا کافمی | کارتونست

من این فوتبالو نمیخوام: (موتو پازول)

هنر کردی با اون قهرمان شدی؟

موهات چرا عین این بازیگر خارجی‌هس؟

دلال الجزایری!

چرا خطهای آستین لپاست آبی؟

مربی حکومتی!

مردم ما شرف دارن!

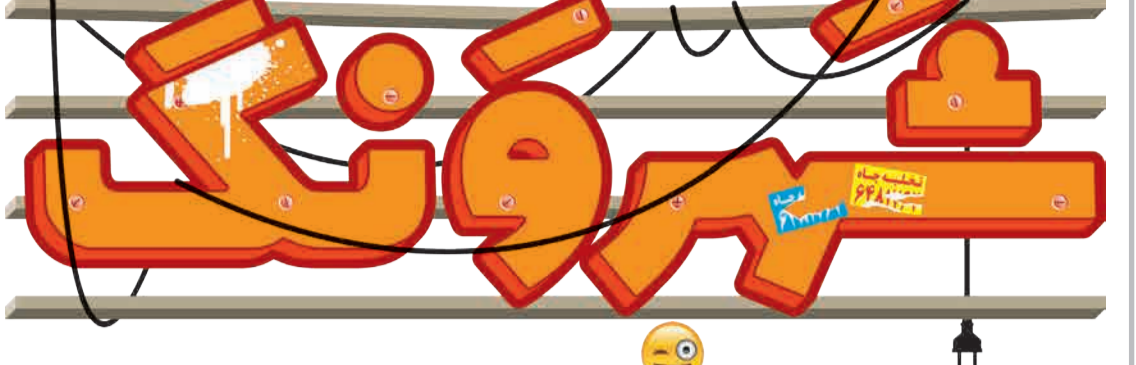
تو جام جهانی ۹۸ تور دروازه مارو تکون دادی! عذرخواهی کن از مردم!

هنر کردی کاپیتان آلمان بودی؟

چرا خط زیب کاپشنت قرمز؟

با فارسی سخت بات حرف بزنیم؟

موتولایی چشم آبی نژاد پرست!

آزادراه

همه ما آدم معمولی‌ها
 وحید میرزایی | طنز نویس

در پی صحبت‌های یکی از مسئولان سابق کشور در یک برنامه تلویزیونی مبنی بر داشتن یک زندگی معمولی با حقوق ماهیانه ۱۹ میلیون تومانی، در این جا به بررسی انواع زندگی معمولی مردم در کشور می‌پردازیم. اساساً طبق گفته این مسئول سابق، زندگی معمولی مگر شاخ و دم دارد؟! همه مردم در یک سری از کارها و سبک زندگی معمولی‌اند. یعنی همه ماشب‌ها به‌طور معمولی می‌خوابیم. صبح‌ها به صورت معمولی از خواب بیدار می‌شویم، بعد به شکل معمولی به بزرگتر خود سلام می‌کنیم. پس تا اینجا کار که حدود ۶۰ درصد زندگی روزمره است، همه مردم کشور از وزیر و وکیل گرفته تا کارمند و کارگر و... به صورت معمولی و به دور از تشریفات زندگی می‌کنند. می‌ماند آن ۴۰ درصد دیگر. از آن لحظه آدم‌ها به سه دسته معمولی رو به بالا (زن خوب پر رنگ)، معمولی متوسط (زن خال خالی) و معمولی رو به پایین (راه‌راه سفید مشکی) تقسیم می‌شوند.

اتحادیه قنادان: مردم توان خرید شیرینی ندارند

این همه مردمان که می‌بینی غرق در زندگی ماشینی در امان از دیابتند اینجا چون که فعلاً تماشان هستند

ارمغان زمان فشمی | #شهر ونگ

کوچه اول

قانون ممنوعیت تمیزی | داود نجفی | من سرورس پرسنل یک اداره بودم. با این که همه تحصیلکرده بودند ولی وقتی سوار مینی‌بوس می‌شدند از بوی بد عرقشان مجبور بودم هر چند دقیقه یک‌بار یک جوراب بگنیم جلوی بینی‌ام تا نفسی تازه کنم و دوباره به رانندگی ادامه بدم. بنابراین تصمیم گرفتم خیلی محترمانه روی یک برگه بنویسم تا همه نظافت را رعایت کنند ولی انگار بدتر شد و روز بعد بوی بدشان چند برابر شد، انگار که به اراده خودشان این همه بوی دادند. یکی از دوستانم که همیشه به من مشورت می‌داد، بهم گفت: «باید بنذاریشون سر لجامی» خیلی فکر کردم تا این که بالاخره ذهنم جرقه‌ای زد، روی یک برگه نوشتم: «از سوار کردن پرسنل خوشبو و تمیز معذوریم». از فرادهمه بچه‌ها طوری بوی عطر می‌دادند که انگار مراسم عروسی‌شان بود. حتی ادکلن‌شان هم توی کیف‌شان بود و روزی چندبار فضا را معطر می‌کردند. این بود که فهمیدم هر وقت بخوام کسی چیزی را انجام بدهد باید از آن کار منعش کنم.

شهر فرنگ

حمید رضاموسی | کارتونست

معمولی متوسط (خال خالی یشمی): این قشر از جامعه در یک خانواده معمولی اما تحصیلکرده دیده به جهان گشوده‌اند. از روز اولی که وارد مدرسه شده‌اند تا آخرین روز فارغ‌التحصیلی از دانشگاه، مثل اسب درس خوانده‌اند. پس از اتمام تحصیلات به صورت معمولی در مورتین نقطه مرزی به خدمت سربازی رفته‌اند و سپس به صورت معمولی ۳ سال بیکار بوده‌اند تا بالاخره در یک آزمون استخدامی در میان صدها هزار شرکت‌کننده پذیرفته شده و به یک کارمند معمولی یا معلم با یک کت قهوه‌ای مجهز به دو جاک در عقب و یک شلوار طوسی یا نیوهای از بیلیسه تبدیل شده است. این نوع آدم‌های معمولی در تمام طول عمر مجموعه‌ای از دفترچه‌سقط هستند که دست و پا در آورده‌اند.

معمولی رو به پایین (راه‌راه سفید مشکی): این نوع آدم‌های معمولی در صف دیده به جهان گشوده‌اند، در صف تحصیل کرده‌اند، در صف غذا خورده‌اند، در صف ازدواج کرده‌اند، در صف بچه‌دار شده‌اند و نهایتاً در صف چشم از جهان بسته‌اند. این آدم‌های معمولی یا کار معمولی نداشته‌اند یا به صورت معمولی و روتین از کار اخراج شده‌اند و برخی از آنان نیز به خاطر اعتراض، اتفاقات غیر معمولی برایشان افتاده است. این دسته از آدم‌های معمولی متاسفانه همواره نسبت به وضع موجود معتزضند و آدم‌های معمولی دسته اول را مقصر می‌دانند. این در حالی است که همان‌طور که گفته شد این دسته همچون تمام آدم‌های معمولی دیگر غذای خورنده می‌خوابند و زنده هستند.